

THE INHERITANCE

Money Comes and Goes. A Family Name Remains.

FERDINANDO FREGA
BLADEFREGA

HEREDITAS

THE FAMILY · 14

Hereditas plerumque cum eventu coniungitur dolenti potius quam laeto. Quasi vita legem quandam Danteam contrapassi sequatur: omne pretium solutum alio pretio rependitur.

Hereditas tamen est etiam ultima hominis ratio accepti et expensi.

In ea non sunt tantum domus, rationes argentariae, currus, gemmae aut bona. In ea sunt persuasiones, codices morum, principia, fides, timores, amores et modus quo homo per vitam incedere elegit.

Plerique relinquunt quod societas pretiosum esse agnoscit: domum, aliquid pecuniae repositae, rem familiarem avitam, memoriam.

Alii aes alienum relinquunt.

Lex Italica, sua propria ratione, heredibus permittit, certis intra fines, hereditatem repudiare cum debita bona superant. Est paene agnitio legitima quosdam homines omnia consumere antequam discedant et vacuis oculis abire.

Sed iuris consultus non sum.

Nullos titulos academicos ostendendos habeo. Idem adhuc sum vir qui olim in schola linguae Italicae notam quattuor e decem accepit.

Quod habeo, experientia est. Et experientia me docuit eam interdum lege maiorem esse et ipsa misericordia severiorem.

Prima persona quae mihi veram hereditatem reliquit soror mea fuit, Teresa.

Cancer pancreatis eam sexaginta tantum annos natam abstulit.

Innupta erat. Nullam familiam suam condiderat. Fratres mei, parentes mei et ego soli eius heredes directi eramus.

Vix anno post parentes mei eam secuti sunt, viginti dierum intervallo.

Quod reliquerunt hereditas facta est inter me et duos fratres meos divisa, gemellos Fregas, octo annis me minores.

Educatio diversa.

Vitae diversae.

Mores diversi.

Exspectationes diversae.

Quod deinde accidit non erat quod parentes nostri voluissent.

Fortissimus primus se movit. Alter omnia quae invenire potuit sumpsit. Alter stetit et spectavit res apparere quae intra familiam numquam exsistere debuissent.

Patrimonium circiter unum millionem euronummorum valet, inter praedia et bona argentaria.

Sed pecunia minima pars huius fabulae est.

Coram actionibus quae, me iudice, omnes fines fidei familiaris et officii moralis transgressae sunt, una tantum via mihi relicta est: praesidium per iudicia quaerere et iura defendere quae non solum ad me, sed etiam ad liberos meos pertinent.

Causa criminalis aperta est.

Hoc solum significat probationes exstare et instituta eas examine dignas iudicavisse.

Reliqua ad iustitiam pertinent, non ad me.

Patienter exspectabo.

Numquam ultionem quaesivi.

Numquam hanc pugnam pecuniae causa gessi.

Et ea ipsa de causa numquam in animo habui partem civilem fieri quae pecuniae compensationem peteret.

Pugna mea non est ut me ipsum ditem.

Pugna mea est ut nomen Frega tuear.

Nolo nomen familiae meae per iudicia, accusationes, avaritiam et internam destructionem trahi videre, nisi pro eo quod rectum esse credo surgam.

Illud nomen patris mei erat.

Matris meae.

Sororis meae.

Et aliquando eorum erit qui post nos venient.

Pecunia venit et abit.

Nomen familiae manet.

Pretiosissima hereditas quam accepi numquam euronummis mensa est. Erat officium illud nomen cum dignitate ferendi.

Dolor tamen manet.

Non dolor praediorum.

Non dolor rationum argentariarum.

Dolor absentiae.

Dolor hominum quos amavimus et qui iam hic non sunt.

Interdum mihi fingo parentes meos et sororem meam una stantes
in aliquo maeniano longinquo ultra conspectum nostrum, hoc
mirum humanum theatrum infra se explicari spectantes.

Et fortasse subrident.

Fortasse caput quatiunt.

Et fortasse dicunt:

«Frega pugnare pergit. Numquam desistit. Prorsus is vir est
qualem nemo eum futurum esse exspectabat.»

Ferdinando Frega

Gillette Man ✂